

22. Decretum autem hoc Dei est, 1. æternum *a* quippe quod ante omnes res *a Actor. 15. v. 18.* creatas & causas in illis existentes factum est. 2. Absolutum, cujus causa efficiens non est conditio seu res extra Deum, sed sola voluntas Dei *b*, cujus nulla alia causa superior *b Rom. 11. v. 35.* adsignari potest, quæ extra Deum sit aut esse possit. 3. Denique immutabile, quippe quod nec à Deo, utpote à voluntate Dei immutabili pendens, nec ab ulla creatura mutari potest.

23. Causa efficiens agens prædestinationis est Deus: impulsiva solum ipsius beneplacitum seu *εὐδοκία a*, non autem prævisa *a Rom. 9. v. 16. &c.* opera, neque prævisa fides; quasi illi, quos *1. Timoth. 1. v. 16.* Deus piè victuros & in Christum credituros prævidit, sint prædestinationis causa *αὐτοπροαγνοῦν*, Deum ad eligendum movens, quippe quum non modò hæc voluntatis divinæ commotio à prævisione bonorum operum & fidei, summæ Dei libertati quæ à nulla causa externa dependet, repugnet: sed etiam opera & fides ipsa vera prædestinationis sint effecta *b*. *b Actor. 13. v. 48.*

24. Actus hujus decreti qui in Deo simplex & uniformis est, quoad nostrum concipiendi modum, est duplex: prior de fine seu vita æterna certis hominibus danda. Posterior de mediis, per quæ illi ad vitam